

[Skatteministeren]

få en tidligere årsopgørelse, men man kan også lade det ligge og vente, til den rigtige selvangivelse kommer, og det giver overhovedet ikke flere papirgange end med det nuværende system, men den fordel for skatteyderne, at de kan se på selvangivelsen, hvilke tal skattevæsenet har registreret. Det skylder vi skatteyderne, for det er umyndiggørende at modtage en selvangivelse uden de tal, som skattevæsenet er i besiddelse af. Derfor kommer der en selvangivelse til april, som er udfyldt med de tal, skattevæsenet har, og hvis man bruger det frivillige oplysningskort, bliver det altså en komplet udfyldt selvangivelse, man får til april. Bruger man ikke oplysningskortet, mangler der nogle tal, men så føjer man dem bare på til april. Det er såmænd, hvad der ligger i det.

Så er det tankevækkende at lytte til hr. Jens Thoft, for endnu en gang har vi oplevet, at hr. Jens Thoft har så utrolig lidt at have sine kritiske bemærkninger i. Lad mig tage det stykke for stykke.

Hr. Jens Thoft har såvel i dag som ved tidligere lejligheder kritiseret, at Statsskattedirektoratet har brugt så mange penge til edb-planlægning og -udvikling. Hvad har jeg så gjort? Jeg har bedt et privat konsulentfirma udefra kigge kritisk på Statsskattedirektoratets edb-udgifter og edb-politik. Der foreligger nu en rapport, som vil blive fulgt op af Statsskattedirektoratet.

Hr. Jens Thoft har såvel i dag som ved tidligere lejligheder kritiseret de udviklede SLS-E-skemaer. Hvad har jeg gjort? Jeg har besluttet for det første, at ca. halvdelen af virksomhederne ikke længere skal benytte disse skemaer, og for det andet at forenkle de skemaer, der så skal bruges af de resterende virksomheder.

Hr. Jens Thoft har såvel i dag som ved tidligere lejligheder fremhævet, at man skal kunne se, hvordan ens skat er beregnet. Jeg er fuldstændig enig med hr. Jens Thoft i dette, og det vil netop blive sådan på den nye årsopgørelse, der kommer til maj, at dér vil skatteyderen kunne se trin for trin, hvordan skatten er beregnet.

Endelig har hr. Jens Thoft såvel i dag som ved tidligere lejligheder fremhævet, at det er nødvendigt med et bedre samarbejde mellem skattevæsenet og toldvæsenet. Som jeg også redegjorde for, er det nøjagtig, hvad der har været i gang siden 1983 og måske også før den tid, men i hvert fald intensivt siden da, og vi har yderligere intensiveret bestræbelserne, bl.a.

med den undersøgelse, der er i gang, om en forbedring af skat-told-samarbejdet, som jeg omtalte i min svartale.

I øvrigt må jeg på det kraftigste afvise hr. Jens Thofts beskrivelse af, hvordan samvirket foregår mellem skattevæsenet og toldvæsenet i dag. Det foregår langt bedre, end hr. Jens Thoft gav udtryk for. Men jeg er også overbevist om, at det kan komme til at gå endnu bedre.

Jeg har blot nævnt disse fire eksempler på kritikpunkter, som hr. Jens Thoft ved gentagne lejligheder har fremført, og fortalt, at det faktisk er punkter, som der er taget fat på siden efteråret 1987.

Jeg vil gerne understrege, at når jeg har nævnt disse ting, er det ikke for at sige, at jeg bruger hr. Jens Thoft som inspirator. Jeg gør det for at illustrere, at hr. Jens Thoft fører debat på den måde, at han på forhånd har draget konklusionerne, og så lader han sig i øvrigt ikke distrahere af kendsgerninger om, hvad der faktisk er igangsat på disse områder.

Det er glædeligt, at debatten i så høj grad har drejet sig om de mere overordnede strukturer på skatteområdet og derfor i høj grad om den afbureaukratiseringsplan, som regeringen har lagt frem. Jeg vil gerne understrege – og i dette ligger der et svar til såvel fru Elisabeth Arnold som til hr. Kofod-Svendsen og hr. Bollmann – at regeringen ikke har taget stilling til, hvilken af de to modeller i regeringens afbureaukratiseringsplan der skal være den fremtidige struktur på skatte- og afgiftsområdet. Der er netop stillet to modeller op, for at det i de fortsatte forhandlinger med kommunerne kan afgøres, hvilken variant der er den anvendelige.

I det, som vi kunne kalde den statslige model, er der lagt op til, at der i de kommende år kan spares et personaletal på omkring 5.000, når man også tager hensyn til de regelforenklinger på skatteområdet, der skal gennemføres.

Det er samme målsætning, der så er stillet op for det, vi kunne kalde den kommunale model, på den måde – og det er oven i købet specificeret i planen – at der tilstræbes en personalereduktion på 1.000 inden for den statslige administration, 2.000 inden for den kommunale administration og derudover 2.000, som vi ikke på forhånd kan fordele, men som skal komme gennem regelforenklinger på skatteområdet.

Hr. Kofod-Svendsen hæftede sig ved min stemmeføring og syntes at kunne ane i den,